

Jāņa Rozenberga uzruna 4.maijā

**Sveicam Latvijas
neatkarības
atjaunošanas
dienā!**

Dārgie cēsnieki, vaivēnieši un visi, kam Latvija sirdī!

Kad pirms gada pirmo reizi teicu šādu, virtuālu valsts svētku uzrunu, ļoti cerēju, ka tā būs pēdējā. Taču tai sekoja virtuāla absolventu sveikšana jūnijā, virtuāli sveicieni 1.septembrī, Lāčplēša dienā, 18.novembrī un arī gadu mijā. Un atkal esam atgriezušies šajā punktā. Atkal 4.maijā un atkal virtuāli. Taču, lai arī apstākļi ir šķietami līdzīgi, pasaule ir izmainījusies.

Šis bijis gan ļoti smags, gan ļoti interesants laiks. Gan mums katram pašam, gan Cēsu novadam, gan Latvijai un pasaulei. Katrs pats esam bijuši spiesti daudz vairāk laika pavadīt atstatus no ierastās kņadas. Taču vienlaikus esam no jauna atklājuši gan sava grāmatu skapja saturu, gan jaunus hobijus, gan tuvākus un tālākus galamērķus, tepat, Latvijā, gan lieku reizi pārliecinājušies par ģimenes un pašu tuvāko atbalsta lielo nozīmi mūsu dzīvēs.

Tikmēr Cēsu novadā esam finiša taisnē ievadījuši vēl pirms gada šķietami trako ideju par kandidēšanu Eiropas kultūras galvaspilsētas godam. Esam pabeiguši Cēsu industriālo parku, kas necerēti ātri aizpildījies ar ražojošiem uzņēmumiem, kuri šeit radīs darbavietas un pievienoto vērtību. Esam atjaunojuši ceļus, ielas un ietves. Arī

Cēsu klīnikā notiek vērienīgi remondarbi, kas ļaus sniegt augstu pakalpojumu kvalitāti un komfortu mūsu pacientiem. Pāri visam esam iedarbinājuši dinamisku un konstruktīvu sadarbību ar apkārtējiem novadiem, ar kuriem kopā pēc 1.jūlija veidojam kopēju Cēsu novadu, kurā atbalstīsim viens otra stiprās puses un kopīgi attīstīsim jaunas.

Neviena valsts nebija gatava tādām satricinājumam, kā pirms gada. Bet vēl pirms 31 gada neviens nebija atkarojis savu valsti un iznīcinājis impēriju ar dziesmām, garaspēku un teju naivu, valstisku spītību. Tāpēc vislielākais paldies cēsniekiem, kuri izšķirošākajā brīdī balsoja PAR mūsu neatkarību: **Jānis Endeles, Edvīns Kide, Druvis Skulte un Jānis Kinna**. Paldies Jums par to!

1990.gada 4.maijs uzskatāmi parādīja, cik strauji var izmainīties mūsu pašu un mūsu valsts dzīve. Taču liela daļa no mums ir noguruši no šodienas straujajām pārmaiņām, jo ir sajūta, ka ķeram pasauli aiz astes. Tāpēc, beidzoties pandēmijas izaicinājumiem, mēs nedrīkstam iekrist atpakaļ ierakumos, bet gan kopīgi domāt, kā varam turpināt attīstīties, kā varam tiekties pēc turīgo valstu labklājības, kā varam būt soli priekšā citām valstīm. Tā bija 4.maija vīzija pirms 31 gada, un tādai tai jābūt arī šodien.

Ļauni liktens pavērsieni, ļaunas varas un ļaunas mēles mūs vienmēr centīsies plēst un dalīt. Cauri vēsturei Latvija vienmēr bijis iekārojams dārgakmens impēriju kroņos. Un ne velti, jo mēs reizi no reizes vienmēr pierādām savu kopējo varēšanu gan ekonomiski, gan intelektuāli, gan militāri. Un arī turpmāk mums jāklūst vēl gatavākiem, vēl stiprākiem un vēl saliedētākiem.

Tāpēc atcerēsimies dzīvot un strādāt rītdienai. Mūsu kopējam progresam, mūsu nākotnes valstij, mūsu bērnu un mazbērnu labklājībai. Jo tikai d par rītdienu, būsīm gatavāki parītdienas izaicinājumiem. To ik dienas mēģinām iedzīvināt Cēsu novadā, gan iedvesmojoties no labās prakses citviet Latvijā un pasaulē, gan iedvesmojot citus. Gan šodien, gan rīt. Jo labais vairo labo un kopā mēs spējam daudz!

Pirms gada es cerēju, ka tā būs pēdējā virtuālā svētku uzruna. Taču šodien es saprotu, ka tas ir mazsvarīgi. Jo ne jau fizisks tuvums nosaka to, cik kopīgi un vienoti jūtamies, bet gan tas, cik lielus šķēršļus spējam pievarēt ceļā uz labāku pasauli, labāku valsti un labākiem mums pašiem. Lai mums visiem šajā kopējā ceļā spēks, viedums un veselība!

Dievs svētī Latviju!

Cēsu novada domes priekšsēdētājs
Jānis Rozenbergs